

Üstad, neden kabrinin bilinmemesini istemiştir?

Üstad insanların kendisine teveccüh etmelerinden, aşırı hürmet göstermelerinden rahatsızlık duyardı. Günümüzde bazı büyük zatların türbelerinde İslamın özüne aykırı bazı davranışlar sergilendiği açıkça görülmektedir. Bu açıdan kabrinde rahatsız edilmek istememiştir. Bu konuda şöyle der:

“Dostlar uzaktan ruhuma Fatiha okusunlar, manevî dua ve ziyaret etsinler. Kabrimin yanına gelmesinler. Fatiha uzaktan da olsa ruhuma gelir. Risale-i Nur’daki a’zamî ihlas ile bütün bütün terk-i enaniyet için buna bir manevî sebep hissediyorum.”

Bu konuda Üstadın hizmetinde bulunan talebelerinin bir lahikasını aşağıda takdim ediyoruz:

Biz Üstadımızdan sorduk: Kabri ziyarete gelenler Fatiha okur, hayır kazanır. Acaba siz ne hikmete binaen kabrinizi ziyaret etmeyi men’ediyorsunuz?

Cevaben Üstadımız dedi ki: “Bu dehşetli zamanda, eski zamandaki Firavunların dünyevî şan ü şeref arzusuyla heykeller ve resimler ve mumyalarla nazar-ı beşeri kendilerine çevirmeleri gibi, enaniyet ve benlik verdiği gafletle, heykeller ve resimler ve gazetelerle nazarları, mana-yı harfîden mana-yı ismîyle tamamen kendilerine çevirtmeleri ve uhrevî istikbalden ziyade dünyevî istikbali hayal edinmiş olmaları ile; eski zamandaki lillah için ziyarete mukabil ehl-i dünya kısmen bu hakikate muhalif olarak mevtanın dünyevî şan ü şerefine ziyade ehemmiyet verir, öyle ziyaret ediyorlar.

Ben de Risale-i Nur’daki a’zamî ihlası kırmamak için ve o ihlasın sırrıyla, kabrimi bildirmemeyi vasiyet ediyorum. Hem şarkta, hem garbda, hem kim olursa olsun okudukları Fatihalar o ruha gider.

Dünyada beni sohbetten men’eden bir hakikat, elbette vefatımdan sonra da o hakikat bu suretle beni sevab cihetiyle değil, dünya cihetiyle men’etmeye mecbur edecek.” dedi.

Hizmetinde bulunan Talebeleri

Okuma parçası:

MEZARININ YIKILMASI

Bediüzzaman, ömrünün sonlarında neşrettiği mektuplarda kabrinin gizli olmasını vasiyet eder.

“Benim kabrimi gayet gizli bir yerde... bir iki talebemden başka hiç kimse bilmemek lazım geliyor. Bunu vasiyet ediyorum.”

1960 da (hicri 1379 da) Urfa'da vefat eder. Halilurrahman dergahına defnedilir. Talebeleri hayret içindedirler. Çünkü, o güne kadar Bediüzzaman'ın her dediğinin çıktığını görürlerken, kabrinin bilinmemesi meselesi çıkmamıştır.

Her gün, binlerce insan, kabrini ziyaret etmektedir. İşin sırrı 27 Mayıs İhtilali'yle ortaya çıkar. İhtilal hükümetinin emriyle, 12 Temmuz 1960'da gece yarısı Bediüzzaman'ın kabri parçalanır. Na'sı bir uçakla Isparta istikametine götürülür. Talebeleri o zaman Bediüzzaman'ın vasiyetini ve şu sözlerini daha iyi anlarlar:

“Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde
Saîd'den yetmiş dokuz emvat, baâsam alâma
Sekseninci olmuştur mezara bir mezar taş
Beraber ağlıyor hüsrân-ı İslâma.”

www.sorularlarisaleinur.com